

Sygn. akt I Ns 563/19

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym

Przewodniczący SSR Anna Kurzynowska – Drzażdżewska

Protokolant: sekretarka P. W.

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2022 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z wniosku B. B. (1)

z udziałem J. K. (1), H. B. (1)

o zniesienie współwłasności

postanawia:

I. Znieść współwłasność majątku przysługującą w równych częściach wnioskodawcy B. B. (1) i uczestnice postępowania J. K. (1) w skład której wchodzi następujące składniki majątkowe:

- 1) zabudowana nieruchomość rolna składająca się z działek oznaczonych numerami geodezyjnymi (...), położona w T. gmina R. o powierzchni (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Giżycku urządzona jest Księga Wieczysta o numerze (...) o wartości 643.000 zł
- 2) kopaczka do ziemniaków o wartości 300 zł
- 3) sadzarka do ziemniaków Nr. Fabryczny (...) o wartości 500 zł
- 4) przyczepa rolnicza 3,5 t o wartości 300 zł
- 5) przyczepa rolnicza 4,5 t o wartości 700 zł
- 6) kultywator o wartości 150 zł
- 7) przetrząsaczo- zgrabiarka do siana o wartości 200 zł
- 8) przyczepa 1- osiowa bez bort o wartości 250 zł
- 9) przyczepa 1- osiowa z blaszanymi bortami o wartości 150 zł
- 10) przyczepka 1-osiowa mała o wartości 250 zł
- 11) pług 2 skibowy Unia-G. o wartości 200 zł
- 12) siewnik do zboża o wartości 500 zł
- 13) kosiarka rotacyjna 2 bębnowa o wartości 700 zł
- 14) śrutownik rok produkcji 1974 zł o wartości 250 zł

15) ciągnik rolniczy C-360 rok produkcji 1972 o wartości 6.000 zł

16) ciągnik U. C-360 rok produkcji 1982 o wartości 7.000 zł

17) siewczarnia o wartości 150 zł

18) brony zębate o wartości 300 zł

19) barakowóz o wartości 300 zł

całość o łącznej wartości 661.200 zł (sześćset sześćdziesiąt jeden tysięcy dwieście złotych 00/100) w ten sposób, że według planu biegłego sądowego R. N. (1) z dnia 1.12.2020 r., stanowiącego integralną część tego orzeczenia z działki oznaczonej numerem geodezyjnym (...) wydzielić:

a) działkę zabudowaną oznaczoną numerem geodezyjnym (...) o powierzchni (...) ha ograniczoną obwodnicą (...), którą wraz z działkami o numerach (...) oraz ruchomościami wymienionymi w pkt. 2, 3, 4, 6, 7, 8, 14, 16, 19 całość o wartości 320.250 zł (trzysta dwadzieścia tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych 00/100) przyznać na rzecz uczestniczki J. K. (1)

b) działkę niezabudowaną o numerze geodezyjnym (...) o powierzchni 12,5236 ha ograniczoną obwodnicą (...), którą wraz z ruchomościami wymienionymi w pkt. 5, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17, 18 całość o wartości 340.950 zł (trzysta czterdzieści tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt złotych 00/100) przyznać na rzecz wnioskodawcy B. B. (1).

II. Nakazać uczestnicze postępowania by wydała wnioskodawcy przyznane mu ruchomości oznaczone pkt. 5, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17, 18 w terminie 30 dni od uprawomocnienia się orzeczenia.

III. Tytułem dopłaty oraz zwrotu poniesionych wydatków zasądzić od wnioskodawcy B. B. (1) na rzecz uczestniczki J. K. (1) kwotę 18.390,50 zł (osiemnaście tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt złotych 50/100) płatną w terminie 30 dni od uprawomocnienia się orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty.

IV. Oddalić wnioski stron w pozostałym zakresie.

V. Nie obciążać stron kosztami sądowymi.

VI. Ustalić, że pozostałe koszty postępowania strony ponoszą we własnym zakresie.

SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska

Sygn. akt. I Ns 563/19

UZASADNIENIE

Wnioskodawca B. B. (1) domagał się zniesienia wspólności nieruchomości zabudowanej, składającej się z działek o nr geodezyjnych (...) o powierzchni (...) położonej w miejscowości T. gmina R., dla której Sąd Rejonowy w Giżycku VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) o wartości 500 000 zł, poprzez dokonanie fizycznego podziału przedmiotowej nieruchomości na dwie niezależne części w ten sposób by z działki zabudowanej o nr geodezyjnym (...) wydzielić część niezabudowaną i przyznać ją na wyłączną własność wnioskodawcy. Pozostałe działki tj. 96,75 i 102 wraz z działką siedliskową wydzieloną z działki (...) przyznać na własność uczestniczce postępowania.

Wnioskodawca wniósł także o rozliczenie pożytków pobranych przez uczestniczkę postępowania i zasądzenie na jego rzecz stosownej spłaty z tytułu wyrównania udziałów.

W uzasadnieniu wniosku podano, że zaproponowany sposób podziału jest zasadniczo zbieżny ze sposobem korzystania z nieruchomości ustalonym w postępowaniu, które toczyło się przed tutejszym sądem pod sygnaturą I Ns

488/05. Po jego zakończeniu wnioskodawca przez wiele lat przebywał za granicą. Według twierdzeń wnioskodawcy w tym czasie uczestniczka zajmowała całą nieruchomości i pobierała pożytki. Sprzedała także większość maszyn rolniczych otrzymanych przez strony od rodziców. Wycięła także drzewa porastające wspólną nieruchomości i nie rozliczyła się z tego tytułu z wnioskodawcą .

W budynku mieszkalnym zamieszkuje wyłącznie matka stron na rzecz której ustanowiona jest służebność osobista mieszkania.

W toku sprawy wnioskodawca rozszerzył wniosek i wniósł o zniesienie współwłasności wspomnianych maszyn rolniczych. (**zob. wniosek k. 2-5, rozszerzenie k.83**).

W odpowiedzi na wniosek o zniesienie współwłasności uczestniczka postępowania zgodziła się na zaproponowany podział nieruchomości kwestionując jednak wartość poszczególnych działek. Wskazała ,że najbardziej atrakcyjną działką jest ta oznaczona numerem geodezyjnym (...). Pozostałe działki są mało atrakcyjne gospodarczo. Stanowią bowiem podmokłe w znacznej części łąki. Wniosła wobec tego o zasądzenie na jej rzecz stosownej dopłaty. W zakresie nieruchomości podniosła ,że nie są one przedmiotem współwłasności stron. W umowie darowizny rodzice przekazali bowiem wyłącznie nieruchomości. Inwentarz zarówno żywy jak i martwy rodzice pozostawili sobie ,by móc w razie czego spieniężyć go i uzyskane środki przeznaczyć na poprawę warunków życiowych. I tak też się stało . Ze sprzedaży niektórych składników matka wymieniła na przykład w domu piec. Uczestniczka wskazała jednocześnie, że wnioskodawca zabrał jeden ciągnik oraz dwie krowy i sprzedał je. Odnośnie żądania o zwrot pobranych pożytków uczestniczka postępowania zaprzeczyła by zatrzymywała pożytki ponad swój udział w nieruchomości.

Dodatkowo uczestniczka w odpowiedzi na wniosek wniosła o rozliczenie poniesionych przez nią wydatków na utrzymanie wspólnej nieruchomości w postaci podatków, które uiszczala za całą nieruchomości.(**zob. odpowiedź na wniosek k.52 i nast.**).

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawca B. B. (1) oraz uczestniczka postępowania J. K. (1) są współwłaścicielami w częściach równych nieruchomości zabudowanej składającej się z działek ozn. nr geodezyjnymi (...),96,75 i 102 o pow. (...) położonej w T. gmina R., dla której Sąd Rejonowy w Giżycku prowadzi księgę wieczystą nr (...).

(dowód: odpis zwykły księgi wieczystej nr (...) k . 8 i nast.).

Własność powyższej nieruchomości strony nabyły na mocy umowy darowizny z dnia 19.XII.1997 r.

Jak wynika z treści owej umowy była ona zawarta w trybie przepisów kodeksu cywilnego oraz ustawy z dnia 20 .XII.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników(Dz.U. Nr 7 z 1991 r. , poz.24 z późn. zm.).

Jednocześnie w umowie tej strony ustanowiły na rzecz darczyńców H. i H. małżonków B. służebność osobistą mieszkania. (**zob. umowa darowizny k. 17 i nast.**). H. B. (2) zmarł kilka lat temu. W zabudowaniach zamieszkuje matka stron. Na mocy postanowienia z dnia 13.02.2020 r. sąd wezwał H. B. (1) do udziału w sprawie w charakterze uczestniczki postępowania. (**zob. k.77v**). Żadna ze stron nie uprawia ziemi.

Wnioskodawca przez ponad 19 lat mieszkał za granicą. Tam koncentrowało się jego centrum życiowe. W tym czasie nie zajmował się nieruchomością, nie opłacał żadnych danin publicznych.

Uczestniczka także nie mieszka w przedmiotowej nieruchomości i jej nie uprawia ale ponosi wszelkie związane ze stosunkiem własności opłaty i to za całą nieruchomości (okoliczność bezsporna). W jej imieniu na podstawie ustnej umowy ziemię uprawiał P. J. (1). Wymieniony słuchany jako świadek przyznał ,że nie płacił w zasadzie czynszu dzierżawnego. Czasami dawał uczestnicze zboże , którym karmione były kury matki stron. Raz takie zboże otrzymał od świadka wnioskodawca po powrocie z zagranicy. Ponadto świadek pobierał dopłaty unijne za część , którą uprawiał tj. pół działki (...).

(zob. zeznania świadka P. J. k.76v-77).

Działki składające się na nieruchomości mają różną wartość. Najbardziej wartościowa jest działka zabudowana o nr (...). Z kolei działka (...) jest podmokła i nie nadaje się do uprawy. Słabe jakościowo są też działki (...).**(zob. zeznania P. J. k.77).**

Nieruchomość stron porastały drzewa . Część z nich została wycięta. Niektóre na polecenie H. B. (1).

(zob. zeznania D. B. k.108).

Drzewa nie miały większej wartości . Nadawały się wyłącznie na opał. Wynika to zarówno z zeznań świadka C. K. jak i opinii biegłego W. A. (1). **(zob. k.88-89 i opinia biegłego W. A. k.148 i nast.).**

Okolicznością bezsporną w sprawie był sposób podziału nieruchomości.

W tym zakresie uczestniczka w trosce o interes matki , która z synem nie miała dobrych stosunków zgodziła się na to by jej przypadła zabudowana część działki (...) oraz działki pozostałe .

Sporna między stronami była wartość poszczególnych działek wchodzących w skład nieruchomości oraz to czy nieruchomości są ich współwłasnością , czy też pozostały własnością rodziców i jaki jest ich aktualny skład oraz wartość.

Wprawdzie z zeznań H. B. (1) wynika , że przedmiotem darowizny były wyłącznie nieruchomości , to uwadze sądu nie może ująć fakt ,że umowa z 19.XII.1997 r. zawierana była w trybie ustawy z dnia 20.XII.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników i ich rodzin. Darczyńcy oświadczyli ponadto ,że z dniem zawarcia umowy darowizny zaprzestają prowadzenia działalności rolniczej. Skoro w takim reżimie zawarta była wymieniona umowa to nie ulega wątpliwości ,że jej przedmiotem było gospodarstwo rolne jako takie , a więc z nieruchomościami oraz inwentarzem żywym.

(zob. zeznania H. B. k. 88, umowa k. 17 i nast.).

W takiej sytuacji roszczenie wnioskodawcy o zniesienie współwłasności nieruchomości jest zasadne.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił przedstawiony stan faktyczny przede wszystkim w oparciu o dowody z dokumentów, zeznania świadków , stron oraz sporządzone w sprawie opinie biegłych. Niektóre z okoliczności pozostawały poza przedmiotem sporu – odnosi się to w pierwszej kolejności do faktu, że wnioskodawcy i uczestniczce przysługuje opisane prawo współwłasności nieruchomości w zakresie ujawnionym w księdze wieczystej. Dowody zebrane w toku postępowania dały podstawę do oceny stosunku prawnego łączącego wnioskodawcę i uczestniczkę. Sąd wziął pod uwagę to, iż żadna ze stron nie podważyła prawdziwości tychże dokumentów.

Podobne uwagi dotyczą dowodów z opinii biegłych sądowych z zakresu geodezji , szacowania wartości nieruchomości , a ostatecznie także z zakresu szacowania nieruchomości i techniki leśnej. W ocenie Sądu opinie te zostały sporządzone rzetelnie i skrupulatnie. Metoda obliczenia poszczególnych wartości została szczegółowo opisana. W tym świetle, wnioski płynące z opinii są logiczne i stanowiły integralną część niniejszego rozstrzygnięcia.

(zob. opinie R. N. k. 219-223, R. S. k.281297, k.314-315, 412-415 , 443-443, W. A. k.148-153, 201-206, 251-254, A. K. k.342-368 i 385-387, 405-407,).

Na wstępie należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 210 k.c. każdy ze współwłaścicieli może żądać zniesienia współwłasności. Uprawnienie to może być wyłączone przez czynność prawną na czas nie dłuższy niż lat pięć. Jednakże w ostatnim roku przed upływem zastrzeżonego terminu dopuszczalne jest jego przedłużenie na dalsze lat pięć, przedłużenie można ponowić. Powyższy przepis wprowadza zasadę, w myśl której każdy ze współwłaścicieli -

bez względu na wolę pozostałych współwłaścicieli - może w każdym czasie żądać zniesienia współwłasności. Przez zniesienie współwłasności rozumie się likwidację łączącego współwłaścicieli stosunku prawnego. Może to nastąpić w drodze umowy lub orzeczenia sądu. W braku porozumienia między współwłaścicielami, na wniosek któregośkolwiek ze współwłaścicieli zniesienie współwłasności następuje w postępowaniu sądowym.

Istotne dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie było to, że ostatecznie zarówno wnioskodawca jak i uczestniczka zgodzili się co do sposobu podziału i wartości nieruchomości przedstawionych przez biegłych R. N. (1) i A. K. (2).

Sąd w postępowaniu o zniesienie współwłasności powinien dążyć do wydania postanowienia odpowiadającego woli wszystkich współwłaścicieli. Strony zgodne były ostatecznie co do sposobu w jaki ma zostać zniesiona istniejąca pomiędzy nimi współwłasność nieruchomości, a więc fizycznego podziału nieruchomości, wskazując, że podział winien nastąpić w oparciu o opinię biegłego R. N. (1), aprobowaną przez strony. Dokonując oceny możliwości dokonania podziału fizycznego Sąd ustalenia w tym zakresie poczynił na podstawie jego opinii .

Wycena nieruchomości sporządzona przez biegłego A. K. (2) także nie była przez strony kwestionowana.

Obie opinie Sąd uznał za jasne i pełne , a ich wnioski naukowo uzasadnione, za logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, uznając, iż w najpełniejszy sposób uwzględniają one interesy obu stron, a także odpowiadają utrwalonemu od lat faktycznemu sposobowi korzystania z nieruchomości.

Wnioskodawca konsekwentnie kwestionował opinię biegłego z zakresu wyceny nieruchomości R. S. oraz opinię biegłego W. A. (1) powołanego do wyceny drzewa .

Biegli wielokrotnie składali opinie uzupełniające i odpowiadali na zastrzeżenia wnioskodawcy rozwiewając jak się wydaje jego wątpliwości skoro ani wnioskodawca ani jego pełnomocnik nie stawili się na rozprawie dnia 06.07.2021 r. kiedy to na ich wniosek sąd przesłuchiwał obu biegłych na okoliczność sporządzonych opinii i zarzutów do nich. **(zob. protokół rozprawy k.389 i nast.)**

Na tej samej rozprawie zeznania złożyła także uczestniczka postępowania wypowiadając się także w zakresie przeznaczenia drzewa (opał dla matki) oraz rozdysponowania jeszcze przez ojca stron sprzętem rolniczym. Część tych maszyn rolniczych została zełomowana lub sprzedana, a pieniądze przeznaczone na potrzeby rodziców. Zeznań tych wnioskodawca nigdy skutecznie nie podważył . Są one kompatybilne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy jak chociażby zeznaniami świadków , w tym powołanych przez wnioskodawcę.

W tym kontekście korekta opinii sporządzona przez biegłego z zakresu szacowania nieruchomości , a zalegająca na karcie 413 i nast. jest właściwie poza nielicznymi nieruchomościami bezprzedmiotowa. **(zob. zeznania J. K. k.390 akt).**

Wobec powyższych rozważań Sąd na podstawie art. 210 k.c. orzekł jak w pkt 1 postanowienia.

Zgodnie z art. 212 § 1 k.c., jeżeli zniesienie współwłasności następuje na mocy orzeczenia Sądu, wartość poszczególnych udziałów może być wyrównana przez dopłaty pieniężne. Dokonanie podziału w taki sposób, aby wyodrębnione części odpowiadały co do wartości wielkościom udziałów poszczególnych współwłaścicieli nie zawsze jest możliwe lub gospodarczo celowe. W razie zaistnienia różnicy pomiędzy wartością utworzonych części rzeczy a wielkością udziałów, wartość poszczególnych udziałów może być wyrównana przez dopłaty pieniężne. Sąd ustalił wartość nieruchomości oraz koszty wyrównania udziałów w nieruchomości wspólnej w oparciu o opinię ustanowionego w sprawie biegłego A. K. (2) i biegłego R. S.. Opinie biegłych posiadających wymagane uprawnienia, z uwzględnieniem kryteriów obiektywnych, po bezpośrednich badaniach rynku i analizie cech rynkowych, przy zastosowaniu konkretnej metody w tym celu jest prawidłowa. Stosownie do art. 212 § 3 k.c., jeżeli ustalone zostały dopłaty lub spłaty, Sąd oznaczy także termin i sposób ich uiszczenia, wysokość odsetek, a w razie potrzeby sposób ich zabezpieczenia. Zabezpieczenie dopłat lub spłat następuje tylko w razie potrzeby, w szczególności, gdy zasądzone kwoty są wysokie, a z okoliczności wynika, że brak zabezpieczenia utrudni lub uniemożliwi realizację uprawnień właścicieli (por. orzeczenie SN z dnia 12 kwietnia 2001 r., II CKN 658/00, OSNC 2001, z. 12, poz. 179).

Wnioskodawca poza nieruchomością otrzymał także część ruchomości. Nie ma żadnych podstaw by jeden współwłaściciel otrzymał wszystkie ruchomości, których stan techniczny odbiega znacznie od normy, zaś drugi otrzymał w związku ze stosunkiem współwłasności gotówkę, którą o wiele łatwiej jest zadysponować. Takie rozwiązanie nie byłoby sprawiedliwe. Dlatego sąd dokonał podziału ruchomości między strony korzystając z własnego doświadczenia zawodowego i życiowego. Żadna ze stron bowiem nie wskazała które ruchomości chce otrzymać w wyniku podziału. Zdaniem sądu brak jest podstaw do uwzględnienia jako rzeczy wspólnych stron traku i piły tarczowej. Z zeznań świadków i uczestniczki wynika bowiem, że są one własnością męża uczestniczki.

Uwzględniając powyższą argumentację należy wskazać, że wartość całego wspólnego majątku stron zamyka się kwotą 661 200 zł.

Udziały stron są równe, co kwotowo oznacza równowartość 330 600 zł.

Wnioskodawca otrzymał na własność składniki majątkowe o wartości 340 950 zł, zaś uczestniczka składniki o wartości 320 250 zł. Zachodzi więc konieczność wyrównania udziałów stosowną dopłatą do wartości jej udziału tj. 10 350 zł. Ponadto kwotę tę należy powiększyć o 1/2 kwoty uiszczony przez J. K. (1) tytułem podatków od nieruchomości, co do której nie było sporu, że wnioskodawca w niej nie partycypował (**1/2 z 16 081 zł**). Dowody uiszczenia podatków przez uczestniczkę postępowania zalegają na **kartach 454-460** oraz wynikają z zaświadczeń (**k.59 i k.61**).

Dodatkowo wskazać należy, że sąd nie uwzględnił żądania wnioskodawcy w zakresie rozliczenia między stronami wartości wyciętego drzewa. Z materiału dowodowego wynika, że drzewo to mogło być wykorzystane wyłącznie na opał. Opinia biegłego W. A. (1) w tej sprawie jest jednoznaczna i nie pozostawia wątpliwości. W tym zakresie jest ona także zbieżna z zeznaniami uczestniczek oraz wymienionych powyżej świadków. Podkreślić także należy, że w umowie darowizny została także ustanowiona osobista służebność mieszkania na rzecz rodziców stron. Wnioskodawca przez blisko 20 lat przebywał za granicą nie interesując się tym czy matka ma czym palić i czy posiada środki na zakup opału. Kwota wartości drzewa wyliczona przez biegłego na 14 120,40 zł przez 20 lat daje około 700 zł rocznie. Każdy kto ma dom, który trzeba ogrzewać zdaje sobie sprawę, że jest to kropla w morzu potrzeb!

Reasumując, Sąd w związku z koniecznością wyrównania udziałów we współwłasności zasądził na rzecz uczestniczki J. K. (1) jak w pkt 2 postanowienia, oznaczając jednocześnie termin płatności z odsetkami do dnia zapłaty.

Dalej idące wnioski Sąd oddalił z przyczyn omówionych powyżej.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art.113 ust.4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005 r.(Dz. U. z 2020 r. poz.755 z późn. zm.).

Wnioskodawca został zwolniony od kosztów sądowych na podstawie postanowienia z dnia 02.01.2020 r.

W zakresie kosztów postępowania Sąd orzekł w myśl art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którym koszty postępowania nieprocesowego nie podlegają rozliczeniu pomiędzy uczestnikami tego postępowania, lecz każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie, co oznacza, że uczestników obciążają koszty tych czynności, których sami dokonali oraz czynności podjęte przez Sąd w interesie tych uczestników. Wyjątek od reguły wyrażonej w tym przepisie stanowi sytuacja, gdy uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub interesy ich są sprzeczne, o czym w art. 520 § 2 k.p.c., oraz wówczas, gdy interesy uczestników są sprzeczne lub jeżeli uczestnik postępowania niesumiennie lub oczywiście niewłaściwie, o czym w art. 520 § 3 k.p.c. W takich przypadkach Sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub nałożyć go na jednego z uczestników w całości.

W sprawach o zniesienie współwłasności zazwyczaj uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania oraz ich interesy są wspólne, gdyż celem stron postępowania jest wyjście ze wspólności majątkowej i uregulowanie wzajemnych stosunków majątkowych. W niniejszej sprawie stanowiska wnioskodawcy i uczestniczki postępowania tylko częściowo były sprzeczne, niemniej jednak Sąd uznał, że strony ostatecznie były zgodne co do sposobu podziału, wartości nieruchomości i ruchomości. Nadto wyjście ze współwłasności było w interesie zarówno

wnioskodawcy, jak i uczestniczki i w równym stopniu zainteresowani byli wynikiem sprawy. Sąd zatem orzekł o kosztach sądowych w oparciu o art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie. Warto w tym miejscu przytoczyć stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 15 grudnia 2011 r., sygn. II CZ 120/11, LEX nr 1298073, które tutaj Sąd w pełni podziela i, zgodnie z którym w oparciu o końcowy stan sprawy, nie orzekł o kosztach na podstawie art. 520 § 2 bądź § 3. Zgodnie z nim w sprawach tzw. „działowych” (a więc także o zniesienie współwłasności) nie zachodzi przewidziana w art. 520 § 2 i § 3 k.p.c. sprzeczność interesów uczestników, niezależnie od tego, jaki sposób zniesienia współwłasności czy podziału oni postulują i jakie wnioski składają w tym względzie. W takiej sytuacji uzasadnione jest rozstrzygnięcie o kosztach postępowania na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., a więc z zastosowaniem przewidzianej tym przepisem zasady. W zakresie żądania zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego Sąd również oparł się na treści art. 520 § 1 k.p.c. uznając, że koszty poniesione w związku z ustanowionym pełnomocnikiem w sprawie strony ponoszą we własnym zakresie w związku ze swoim udziałem w sprawie.